

Pintér Lajos

Fiatalok a jövőnek

Kalmár András Márton verseihez

1972 táján az *Új Írásban* Juhász Ferenc rovatot indított nekünk, fiatal költőknek azzal a címmel: *Fiatalok a jövőnek*.

Tizenkilenc-húsz évesek voltunk akkor, Baka István, Nagy Gáspár, Bari Károly, Szöllősi Zoltán és mások, amikor Juhász Ferenc a szívébe fogadott bennünket, és folyóiratában nemzedékként mutatott fel.

Egyikünk sem az *Új Írásban* indult, de valahogy ez a rovat találkozási pontunk lett.

Engem évekkkel korábban Ilia Mihály fedezett fel a *Tiszatájban*, és közölte verseimet, kötetemet pedig Kormos István adta ki. Nagy Gáspárt Kormos István mutatta be az akkori *Élet és Irodalomban*. Baka István a szegedi *Kincskereső* folyóirat szerkesztője volt már akkor, és Ilia Mihály figyelt föl kibontakozó tehetségére. A gimnazista Bari Károly tehetségére Domokos Mátyás figyelt fel, és mutatta be az *Élet és Irodalomban*.

Az ország különböző pontjairól indultunk, különböző mentorok pártfogó figyelmétől kísérve, míg nem nemzedékké szerveződtünk, mert ahogy Nagy László mondotta: felröppenni csak rajban lehet.

Azóta is tudom, hogy milyen fontos a pályakezdő fiatalok iránti figyelem.

Negyven éve vagyok a *Forrás* szerkesztője, megadatott számomra a szerencse, hogy nap mint nap pályakezdő fiatalok jelentkezésére figyeljek.

A folyóirat a kortársi irodalom szülőszobája. Nincs annál felemelőbb érzés, mint egy új kéziratot először kézbe venni. És nincs annál felemelőbb érzés, mint a megannyi kézirat között tehetségre lelni.

Ez a jóleső érzés nem mindennap adatik meg.

Az utóbbi időben öröömre szolgált, amikor egy addig ismeretlen nevű szerző, Kötter Tamás prózájára bukkantam a számítógépen. Szinte szaladtam kollégáimhoz a hírrel, hogy íme, egy író!

A minap hasonló örömmel vittem a hírt kollégáimnak, íme, egy költő! Egy fiatal a jövőnek: Kalmár András Márton.

Nem sokat tudok róla, személyesen még nem találkoztunk, verseit e-mailen küldte el a *Forrásnak* rövid bemutatkozó levéllel.

Annyit tudok róla, amennyit levele láttatni enged.

„Tisztelt Szerkesztőség!

Tizennyolc éves vagyok, most érettségiztem szobrász szakon a szegedi Tömörkény-gimnáziumban, ahol ötödévesen készülök egyetemi tanulmányokra. Évek óta írok dalszövegeket, és hozzájuk zenét is szerzek, melyet együttesemmel szoktunk előadni.

Újabban mélyültem el verstani kérdések, különösen a szimultán és a klasszikus formák tanulmányozásában, melyeket verseimben is igyekszem megvalósítani.

Az itt mellékelt verseket szeretném figyelmükbe ajánlani abban a reményben, hogy bizalommal fogadják őket.

Szeged, 2016. július 30.

Tisztelettel: Kalmár András Márton”

Íme, bizalommal fogadjuk a verseket. Kívánjuk a költőnek, hogy tehetsége bontakozzék ki, találja meg ifjú gondolataihoz a legmegfelelőbb formát, biztosan kezelt formáihoz a minél gazdagabb tartalmakat.

És jöjjenek nemzedéktársai is. Hiszen fölrepülni csak rajban lehet.